

SIS NEZDEVASTOVALI PČOLINSKÝ, KOŠČ A SPOL., ALE TÍ, ČO IM OD NEJ DALI KLÚČE

- CZ24 News | 29. března 2021

SLOVENSKO: SIS sa zmenila na obchodnú spoločnosť. Problémom je, že politici urobili z iných politikov riaditeľov tajnej služby a tak to aj vyzeralo a dodnes vyzerá.

Opäť sa stalo moderným hovoriť o tom, že SIS je potrebné zrušiť. Vyhlasujú to okrem iných takí, čo sami prispeli k jej úpadku. Sú dokonca takí obmedzení, že nechápu, ako primitívne zamieňajú príčinu s následkom a naopak.

Satan, Satan a ešte raz Satan

Tí, čo čítali knihu Satan, teší ma!, mi píšú, aby som sa vyjadril k dianiú okolo obvinenia a policajného pátrania po Petrovi Koščovi. Pravdu povediac neschádza mi toho veľa na um, čo by som mohol povedať nad rámec napísaného v knihe. Preto len môžem zopakovať, že každý, koho zaujíma pôsobenie gangu Peter Košč, Vladimír Pčolinský, Daniel Lipšic a spol., by si mal knihu zadovážiť. Dozvie sa v nej napríklad aj to, ako táto organizovaná skupina v spolupráci s Borisom Beňom zneužila sily a prostriedky SIS na to, aby (i) obmedzili moju slobodu pohybu; (ii) odlúčili ma od rodiny; (iii) vystavili ma ako svedka v kauze Kuciak prípadnému násilnému útoku zo strany páchatelov, respektíve osôb konajúcich v ich prospech.

Udalosti spojené s obvinením exriaditeľa SIS Vladimíra Pčolinského, jeho námestníka Borisa Beňu, ako aj ďalších funkcionárov služby a profesionálneho kriminálnika Petra Košča je podľa mojej mienky potrebné vnímať v širších súvislostiach.

Politici vo vedení SIS

Vráťme sa do roku 2003. Vtedy konšpirátorka Monika Tódová, šéfredaktor SME Martin M. Šimečka a

istý Miloš Žiak v spolupráci s riaditeľom NBÚ Jánom Mojžišom rozpútali kampaň proti SIS a jej riaditeľovi Vladimírovi Mitrovi. Výsledkom bolo rozhodnutie premiéra Mikuláša Dzurindu nahradiť ho politikom a intelektuálnym poníkom Ladislavom Pittnerom. Od tej chvíle sa začali v tajnej službe rozmáhať dovtedy nevídané nešváry.

Nový premiér Róbert Fico sa ich rozhodol riešiť po svojom. Za riaditeľa SIS presadil ďalšieho politika Jozefa Magalu. S jeho príchodom do čela SIS sa na scéne objavuje aj Peter Košč ako jeho poradca v postavení legalizanta. Magala urobil v SIS brutálnu čistku, do kľúčových pozícií vymenoval ľudí z biznisu, politiky a policajného prostredia. A svojho predchodcu Pittnera takisto posunul na pozíciu legalizanta, aby si starý pán prilepšil k poslaneckému dôchodku. SIS sa zmenila na obchodnú spoločnosť.

Prišlo krátke obdobie vlády Ivety Radičovej, ktorá do funkcie riaditeľa SIS uviedla ďalšieho politika Karola Mitríka. Možno je to svedomitý úradník a podľa všetkého aj slušný človek. No riadeniu spravodajskej služby rozumel rovnako ako Pittner a Magala, teda vôbec. Aj preto v SIS pokračovali všetky nešváry spôsobené oboma predchodcami.

K moci sa opäť dostáva Robert Fico a do funkcie SIS s ním prichádza Ján Valko. Ani on nevedel o tajných službách prakticky nič. Za jeho pôsobenia však bol aspoň čiastočne eliminovaný vplyv kriminálnikov typu Petra Košča. To však neznamená, že aj za Valka nedochádzalo k politickému obsadzovaniu kľúčových riadiacich pozícií. Jeho prednosťou bola schopnosť riadiť organizáciu so šarmom a potláčať najvypuklejšie prejavy korupcie a amaterizmu.

Kriminálne živly na scéne

V ďalšom období Robert Fico súhlasil, aby riaditeľa SIS nominovala SNS. Tak sa na scénu dostáva ďalší politický panák Anton Šafárik za päťami s Petrom Koščom, Borisom Beňom, Petrom Gašparovičom, Mariánom Zetochom a Vladimírom Pčolinským. V SIS si riadiace pozície podelili skupiny okolo Petra Košča, Vladimíra Pčolinského, Norberta Bödöra a istého Mareka Gašparca, prezývaného Šulo. (Aj o tom sa viac možno dočítať na stránkach knihy Satan, teší ma!) Za španielskou stenou, ktorú tomu poskytoval svojím menom dezorientovaný Šafárik, zmenili Košč, Pčolinský, Bödör, Gašparec a ďalší SIS na výpalnícku organizáciu.

Definitívnym spečatením profesionálneho úpadku SIS bolo vymenovanie ďalšieho politika a kriminálnika za jej riaditeľa, keď sa moci ujal psychicky dekompenzovaný Igor Matovič. Súhlasil s tým, že riaditeľa tajnej služby nominuje kriminálna organizácia s krycím názvom Sme rodina. Boris Kollár dal do placu meno Vladimíra Pčolinského, vláda ho odkývala a nesvojprávna sedmokráska v prezidentskom paláci ho do funkcie riaditeľa SIS vymenovala. Ostatné už všetci dobre poznáme a nie je potrebné to zoširoka rozoberať.

Keď prehovorí profesorka Radičová

V tejto situácii sa ozývajú nekompetentné vyhlásenia o tom, že SIS je potrebné zrušiť a založiť odznova. Niečo v tomto duchu riekla aj profesorka Radičová. V takej chvíli si človek s hrôzou uvedomí, že toto prostoduché stvorenie kedysi riadilo štát. Ako môže niekto s najvyšším akademickým titulom nerozoznať, čo sú príčiny a čo následky? Problémom nie je SIS, ale sú ním politici. To oni urobili z iných politikov riaditeľov tajnej služby a tak to aj vyzeralo a dodnes vyzerá.

Ak sa má niečo zásadné zmeniť, musí to byť tupé, primitívne a národným záujmom škodiace myslenie slovenských politikov. Nie je totiž možné, aby príčetného štátnika napadlo po voľbách vyhlásiť, že koalíční partneri sa dohodli na tom, komu z nich patrí právo nominovať riaditeľa SIS. Prípadne prezidenta Policajného zboru a podobne. Základnou zásadou by malo byť pravidlo, že riaditelia tajnej

služby sa menia pomalšie ako predsedovia vlád. Prečo? Nuž preto, lebo vo vedení tejto inštitúcie by mal stáť profesionál bez politických väzieb.

Otázka potom stojí takto: Ako si môže nový premiér, ktorý v minulosti neprichádzal do styku so spravodajským personálom, vybrať za riaditeľa niekoho znútra služby? Krátka odpoveď znie: trpezlivosťou. Predseda vlády by mal po nástupe do funkcie predovšetkým pracovať s existujúcim riaditeľom SIS a postupne sa oboznamovať s jeho činnosťou. Isteže, šéf vládneho kabinetu má aj iné starosti, preto by mal mať na komunikáciu so službou kompetentného poradcu a styčného úradníka v jednom. Môže to trvať aj mesiace, možno aj rok, kým sa premiér rozhodne, či mu slúžiaci riaditeľ SIS vyhovuje a ak nie, kým by ho z prostredia služby prípadne nahradil.

Slovo o politickej kultúre

Ak to myslíme s bezpečnosťou a spravodajskou ochranou našej krajiny vážne, odchádzajúci a nastupujúci premiér by mali stráviť nielen niekoľko minút počas fototerminu pri odovzdávaní a preberaní úradu. Naopak, mali by pred aj po tejto udalosti stráviť niekoľko dlhých hodín plodnými diskusiami o tom, aké štátne politiky by nemali byť zmenou vlád zásadným spôsobom dotknuté. Jedným z okruhov diskusie by mala byť aj SIS a jej riaditeľ. Premiér v demisii by mal iniciovať, aby sa riaditeľ SIS stretol s dezinovaným premiérom a dal mu primeraný brífing. Dokonca by malo byť súčasťou politickej kultúry aj to, že v určitých vymedzených hraniciach by so súhlasom premiéra dostávali v priebehu jedného politického cyklu spravodajský brífing aj lídri opozície. Iba tak je možné vytvárať atmosféru dôvery a zároveň budovať zmysel pre kontinuitu v bezpečnostných a spravodajských otázkach.

SIS nie je potrebné zrušiť. Skôr zreformovať. Na začiatok by úplne stačilo, keby politici pochopili, že tajné služby sú ich zrkadlom, a preto by do ich vedenia mali vyberať profesionálov bez väzieb na také pochybné existencie, akými sú Peter Košč, Vladimír Pčolinský a iní keťasi, čo založili svoju ekonomickú existenciu na politickom výpalnom.

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>